

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/136/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214211837
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1214211837.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobcu: M. V., D.. XX.XX.XXXX, H. N. G. XXX/XX, N., právne zastúpený Advokátska kancelária Mgr. Karol Haťapka, sr.o., IČO: 46 606 122, so sídlom Vretenová 4, Bratislava proti žalovanej: O.. W. G. (A. V.), F.. Š., D.. XX.XX.XXXX, H. N. P. X, D. W., o určenie podielového spoluvlastníctva k veci, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 24. septembra 2021 č.k. 18C/121/2014-140, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2014 domáhal, aby súd určil, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území D., P. N. - mestská časť Ružinov, okres Bratislava II, zapísaných na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, a to: mezanínový byt č. X nachádzajúci sa na 4. nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným Č.. XXX, postavený na G. X.. Č.. XX S. N., na pozemku s parcelným číslom XXXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 198 m², spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súpisným č. XXX o veľkosti 15916/72776, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 15916/72776 k pozemku KN reg. "C" s parcelným č. XXXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 198 m² (ďalej spolu ako "nehnuteľnosti"), sú žalobca M. V., F.. V., D. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, N. P. X, XXX XX N., štátny občan SR, V. W. V., rod. Š., D. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, N. G. XX, XXX XX N., každý o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2. Žaloba smerovala pôvodne proti žalovanému M. Š., nar. XX.XX.XXXX, N. Š. X, N. (otec žalovanej O.. W. G.). Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.07.2002 uzavrel spolu so svojou vtedajšou manželkou W. V. (obaja v postavení darcov) darovaciu zmluvu s (pôvodne) žalovaným O.. M. Š. (v postavení obdarovaného), ktorou darcovia ako dar previedli na žalovaného vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. V rámci predmetnej darovacej zmluvy bolo zmluvnými stranami súčasne zriadené aj vecné bremeno, ktorému zodpovedalo doživotné právo žalobcu a jeho vtedajšej manželky W. V. na užívanie nehnuteľností, ktoré boli predmetom daru. Dňa 23.09.2010 doručil žalobca právnomu predchodcovi žalovanej písomnú výzvu na vrátenie daru v súlade s § 630 Občianskeho zákonníka. Výzva bola právnomu predchodcovi žalovanej doručená dňa 23.09.2010 prostredníctvom kuriérskej služby. Doručením tejto výzvy došlo k zániku darovacieho vzťahu medzi účastníkmi konania. Žalobca mal záujem na usporiadaní vzájomných vzťahov mimosúdnou cestou, avšak žalovaný mu neposkytol žiadnu súčinnosť. Keďže k zániku darovacej zmluvy došlo ex lege, pričom dôvodnosť tohto zániku je sporná a navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné inak ako prostredníctvom súdu, ktorý určí, že

podielovými vlastníkmi k nehnuteľnosti sú žalobca a jeho bývalá manželka, podal žalobca na súd žalobu v tomto konaní.

3. Súd prvej inštancie ďalej z úradnej činnosti zistil, že na rovnakom súde prebiehalo pod. sp. zn. 11C/193/2010 konanie o určenie vlastníckeho práva a vypratanie nehnuteľností, v ktorom vystupoval žalobca (M. V.) opätovne v postavení žalobcu, pričom žalovanými boli M. Š. (pôvodný žalovaný v tomto konaní) a O.. W. V. (bývalá manželka žalobcu a žalovaná v tomto konaní). Žalobca sa žalobou v tomto inom konaní domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že spolu so žalovanou 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Nivy, obec N. - mestská Č. F., P. N. L., zapísaných na LV č. XXX vedenom Katastrálnym úradom Bratislava, Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, a to: mezanínového bytu č. X na X. nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným č. XXX, postavenom na G.V. X. Č.. XX S. N., na pozemku s parcelným číslom XXXXX/X zastavené plochy a nádvoria o výmere 198 m², podielu mezanínového bytu č. X na X. nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným č. XXX, postavenom na G. X. Č.. XX v Bratislave, na pozemku s parcelným číslom XXXXX/X zastavené plochy a nádvoria o výmere 198 m² na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu o veľkosti 15916/72776, spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 15916/72776 k pozemku s parcelným číslom XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 198 m². Žalobca v tomto inom konaní zároveň navrhoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Vzhľadom na uvedené dospel súd v tomto konaní k záveru, že bolo potrebné toto konanie (t. j. konanie vedené pod sp. zn. 18C/121/2014) prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na rovnakom súde pod sp. zn. 11C/193/2010, keďže sa v ňom riešila otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Súd tak urobil uznesením zo dňa 28.07.2015 č. k. 18C/121/2014-75 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.09.2015, sp. zn. 5Co/470/2015-81. Konanie vedené pod sp. zn. 11C/193/2010 bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.06.2016 č. k. 11C/193/2010-368, ktorým súd žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 18.12.2019 č. k. 7Co/436/2016-416 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Predmetné rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 28.01.2020.

4. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie ozrejmil, že v oboch konaniach vystupoval v postavení žalobcu M. V.. V konaní vedenom pod sp. zn. 11C/193/2010 vystupoval v postavení žalovaného 1/ M. Š. a v postavení žalovanej 2/ O.. W. V.. V tomto konaní vedenom pod sp. zn. 18C/121/2014 síce pôvodne vystupoval v postavení žalovaného iba M. Š., avšak po jeho úmrtí súd uznesením zo dňa 26.11.2020 rozhodol, že v konaní pokračuje s jeho dedičkou O.. W. G. (predtým V.). O.. W. G. je pritom ako dedič univerzálnym právnym nástupcom pôvodného žalovaného M. Š.. Z rozhodnutia dedičského súdu zo dňa 13.05.2020 sp. zn. 38D/221/2020 totiž vyplýva, že práve ona zdedila v celosti predmetný byt č. X vo vchode G. XX, o ktorý ide v oboch súdnych konaniach. Vzhľadom na uvedené skonštatoval, že v oboch týchto konaniach vystupujú tie isté sporové strany, čím je splnená podmienka totožnosti osôb. Vo vzťahu k predmetu konania súd prvej inštancie uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/193/2010 sa žalobca žalobou domáhal určenia, že žalobca spolu so žalovanou 2/ O.. W. V. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností z dôvodu, že darovacia zmluva zo dňa 23.07.2002, ktorou došlo k bezodplatnému prevodu týchto nehnuteľností na M. Š., zanikla ex lege zo zákona tým, že dňa 22.09.2010 adresoval žalobca žalovanému 1/ M. Š. (v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 18C/121/2014 v postavení pôvodného žalovaného) výzvu na vrátenie daru z dôvodu, že M. Š. svojím konaním vo vzťahu k osobe žalobcu závažným spôsobom porušil dobré mravy. V tomto konaní vedenom pod sp. zn. 18C/121/2014 sa žalobca domáha vydania totožného rozhodnutia, a síce, že žalobca a žalovaná (ktorou je opätovne O.. W. G., A. V.) sú podielovými spoluvlastníkmi tých istých nehnuteľností, pričom žalobca sa odvoláva a svoj právny nárok odvodzuje od tých istých skutkových okolností, ako v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/193/2010. V oboch konaniach teda ide o určenie vlastníckeho práva k tým istým nehnuteľnostiam. Napokon mal za to, že je splnená aj posledná podmienka pre posúdenie, že ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 11C/193/2010 bolo právoplatne skončené rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 28.06.2016 č. k. 11C/193/2010-368 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2019 č. k. 7Co/436/2016-416. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 28.01.2020. Vzhľadom na túto skutočnosť podľa §161 ods. 1, 2, § 230 C.s.p. zastavil. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p.

5. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že konajúci súd pri svojom rozhodovaní v predmetnej veci nevzal do úvahy všetky relevantné skutočnosti. Mal za to, že závery okresného súdu je možné kvalifikovať ako nepreskúmateľné a arbitrárne. Zdôraznil, že v preskúmvanej veci sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností špecifikovaných v bode 2 odôvodnenia tohto uznesenia sú žalobca a W. V., každý o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2. V konaní vedenom pod sp. zn. 11C/193/2010 sa odvolateľ ako žalobca domáhal určenia, že spolu so žalovanou Z/ O.. W. V. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi týchto nehnuteľností. V oboch konaniach preto ide o uplatňovanie samostatného a rozdielného právneho nároku. Podčiarkol, že žalobou podanou v tomto konaní reagoval na predbežný právny názor súdu v konaní sp.zn. 11C/193/2010, ktorým súd konštatoval, že: „súd má za to, že ak ku dňu zániku manželstva existovali veci v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej Z/ ako jeho bývalej manželky, tak režim bezpodielového spoluvlastníctva sa na ne vzťahoval do troch rokov od právoplatnosti rozvodu manželstva, následne (od 16.07.2013) sa veci stali ich podielovým spoluvlastníctvom v rovnakom podiele, to zhodne platí aj pre každý novoobjavený majetok (8 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka.)“ Na základe uvedeného a z dôvodu právnej istoty a záujmu chránenia svojich práv preto podal dňa 13.05.2014 novú žalobu s uplatnením iného, toho času aktuálneho a relevantného právneho nároku, vyplývajúceho z jeho postavenia ako podielového spoluvlastníka sporných nehnuteľností. Poukázal na to, že prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že konanie zastavil z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej. Závery súdu prvej inštancie o tom, že procesne zavinil zastavenie konania, keď na tamojší súd podal rovnakú žalobu o určenie vlastníckeho práva k tým istým nehnuteľnostiam, na tom istom právnom základe, odvodzujúc svoj právny nárok z tých istých skutkových okolností, ako v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11C/193/2010 a vzhľadom na uvedené mu preto v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. vznikla povinnosť nahradiť trovy konania žalovanej, považoval za nepresvedčivé a odporujúce spravodlivosti. Zastal názor, že dôvody na zastavenie konania neboli naplnené, preto ich ani nemohol zapríčiniť. Okrem uvedených dôvodov mal za to, že neboli pre zastavenie konania splnené procesné podmienky. Dôvodil, že okresný súd neverejne, „od stola“ bez vyjadrenia sa k dôkazom zabránil, aby žaloba podaná v roku 2014 bola zmenená práve preto, že vo veci v roku 2016 sa podstatne zmenili rozhodujúce skutočnosti, ktoré mohol zmeniť, upraviť vo výroku pôvodne ustáleného v roku 2014, teda bez procesnej možnosti na v konaní reagovať.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa základné kritériá odôvodnenia.

9. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

10. Podmienky konania sa rozdeľujú na podmienky konania na strane súdu, podmienky konania na strane strán sporu, vecné procesné podmienky a negatívne procesné podmienky, medzi ktoré patrí res iudicata - prekážka už rozhodnutej veci a prekážka litispendencie - prekážka skôr začatého konania. Ďalej sa podmienky konania rozdeľujú na odstrániteľné a neodstrániteľné a to podľa tohto, či je možné ich odstrániť a v konaní pokračovať alebo majú za následok predčasné ukončenie konania, ak chýbajúci

nedostatok v podmienkach konania nie je možné odstrániť. Pokiaľ sa v konaní zistí, že o tej istej veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté, ide o neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania (§ 230 C.s.p.), ktorý má za následok zastavenie konania, pretože súd už nemôže konať o veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo.

11. Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných strán (či už z dôvodu univerzálnej, alebo singularnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.

12. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Predmetom občianskeho súdneho konania je žalobcom uplatnený procesný nárok, ktorý je vymedzený predmetom (žalobným petitom) a základom, ktorý predstavujú právne relevantné skutočnosti, na ktorých žalobca svoj nárok zakladá. Totožnosť predmetu konania predpokladá tak totožné skutkové tvrdenia žalobcu, ako i totožný žalobný petit. Za východiskovú otázku pre posúdenie, či boli splnené predpoklady pre zastavenie konania z dôvodu prekážky *res iudicate*, treba označiť skutočnosť, či ide o rovnaké veci, keď vo veci samej nebol uplatnený totožný nárok. Za rovnakú vec nie je možné považovať, pokiaľ chyba aj len jeden znak totožnosti.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci sp. zn. 18C/121/2014 sa žalobca domáha, aby súd prejednal a rozhodol znova vec, ktorá už bola predmetom konania pred súdom pod sp. zn. 11C/193/2010. V konaní vedenom pod sp.zn. 11C/193/2010 súd prejednával spor medzi tými istými sporovými stranami a predmetom sporu bola taká istá ochrana vlastníckeho práva žalobcu, akej sa domáha v konaní sp. zn. 18C/121/2014. V prejednávanej veci sp. zn. 18C/121/2014 len iným spôsobom formulovaným petitom (tu sa domáha určenia, že predmetná nehnuteľnosť patrí do podielového spoluvlastníctva strán) hodlá dosiahnuť jeho zápis ako spoluvlastníka nehnuteľností špecifikovaných v bode 2. odôvodnenia tohto uznesenia.

14. Na zdôraznenie skutočnosti, že v prejednávanej veci ide o prekážku veci rozsúdenej poukazuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít. Tieto sa zhodli na tom, že o takúto prekážku nepôjde v prípade, ak predchádzajúcim rozsudkom bola určujúca žaloba zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Rovnako o takýto prípad nepôjde ani vtedy, ak predchádzajúcim rozsudkom bola žaloba zamietnutá iba z dôvodu, že žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal určenia spoluvlastníctva k nehnuteľnosti v iných podieloch, než ktoré stranám skutočne patria (porovnaj aj R 15/2005). V preskúmvanej veci bola však predchádzajúcim rozsudkom určujúca žaloba zamietnutá nie iba z dôvodu, že žalobca sa domáhal určenia spoluvlastníctva v nesprávnom podiele (domáhal sa určenia, že nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ale aj z dôvodu, že žalobca nepreukázal doručenie platnej výzvy na vrátenie daru obdarovanému, keď výzvu na vrátenie daru zo dňa 22.09.2010 považoval súd za neplatnú pre jej neurčitosť. Teda v prejednanom prípade súd predchádzajúcim rozsudkom záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami (ne/dôvodnosť žaloby žalobcu na vrátenie daru) a preto možno s poukazom na citovanú právnu vetu uzavrieť, že v preskúmvanej veci predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.06.2016 č. k. 11C/193/2010-368 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2019 č. k. 7Co/436/2016-416 predstavuje pre toto konanie prekážku veci rozsúdenej.

15. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie rozhodol neverejne „od stola“, bez toho, aby mu dal priestor vyjadriť sa k dôkazom podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného nemožno vyvodit'

nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie. Pokiaľ súd prvej inštancie v danom štádiu konania zistil neodstrániteľnú prekážku konania a to prekážku právoplatne rozhodnutej veci, bol povinný na túto skutočnosť prihliadnuť a vyvodiť z nej záver v podobe rozhodnutia o zastavení konania. Súd prvej inštancie v ničom nepochybil, ak takéto uznesenie vydal bez nariadenia pojednávania, prípadne bez nariadenia informatívneho vylučenia žalobcu. Konajúci súd na podmienky konania prihliada v ktoromkoľvek štádiu konania ex offa (§ 161 ods. 1 C.s.p.) a preto, keď okresný súd miesto toho aby predvolal žalobcu, rozhodol o zastavení konania, nedopustil sa žiadneho pochybenia. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený odvolací dôvod je neopodstatnený.

16. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie v danej veci za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadávať. Aj podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj aj rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09).

17. Na základe uvedeného obsah odvolania žalobcu nebol preto spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Nakoľko plne procesne úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal (viď uznesenie kolégia NS SR č. 15 z 9.10.2018).

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).